

Nedumerire

Dorurot

Pluteam!Era muzică ori dans?
Sfere ,roiuri în balans
Pe spirala unei scări...
Porți deschise-n câte zări?
În una, serafică, mama
Făcea semne cu năframa,
Iar la stânga toți bunicii
Izgoneau stafia fricii...
Apoi începu rotirea!...
-Până unde-o ține firea?...
Prin spărturi ce nu erau,
Brațe ajutor cereau,
Ce-au greșit vedeam în palme,
-Unde alunec eu,ce-i Doamne?
Pe o mare ca un leagăn,
(Fără dorul de vreun mal),
Ca-ntr-un ochi umbrit de cearcăn,
Îmi cunosc urmașii-n val!...
Muzică să fie oare?Ce divină simfonie,
Îmi șoptește cu imagini tulburea copilărie!
Și apoi tot filmul vieții,cu dureri și bucurii,
Curge cu-amintiri ce veșnic nu credeam a-mi aminti!
Ale sufletului coarde sunt ca pânze pe corăbii,
Marinari cântând amarul cu priviri spre geana zării..
Lung e drumul în spirală,care nu știu de nu-i vis!...
Dar de nu-i, spre care poartă,aș avea drumul deschis?...